

Sygn. akt IV CSK 247/13

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z wniosku P. [...] Spółki Akcyjnej z siedzibą w L.
przy uczestnictwie F. P., Skarbu Państwa - Starosty Powiatowego w S.,
Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w [...] i Agencji Nieruchomości Rolnych w W.
o stwierdzenie zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treści
służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 października 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania F. P.
od postanowienia Sądu Okręgowego w B.
z dnia 25 października 2012 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ k.p.c. wskazując na cechy konstrukcyjne skargi i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. Dla skutecznego powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarga jest oczywiście uzasadniona, jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia lub też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę.

Wniosek uzasadniono oczywistym naruszeniem art. 176 § 1 k.c., art. 292 k.c. w zw. z art. 305⁴ k.c. i art. 378 § 1 k.p.c. poprzez doliczenie okresu posiadania służebności przesyłu przez poprzedników prawnych wnioskodawczynie bez jej wniosku, przyjęcie stabilnego posiadania służebności mimo braku aktywnych działań świadczących o regularnym korzystaniu z nieruchomości oraz brakiem odniesienia się przez Sąd Okręgowy do wszystkich zarzutów apelacji. Wbrew twierdzeniu skarżącego wnioskodawczynie już we wniosku powołała możliwość doliczenia okresu posiadania Skarbu Państwa do okresu posiadania jej poprzedników prawnych. Nabycie służebności przez zasiedzenie następuje *ex lege* i sąd stwierdza je z urzędu, niezależnie od wniosków uczestników postępowania, na rzecz podmiotu uprawnionego spełniającego przesłanki ustawowe. Skarżący pomija również, że zgodnie z 398³ § 3 k.p.c. podstawą skargi nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów, a zatem w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi

do rozpoznania nie można kwestionować ustalonego stanu faktycznego. Wniosek uczestnika, mimo że formalnie odwołuje się do naruszenia przepisów prawa materialnego, to w istocie opiera się na przedstawieniu własnej wersji stanu faktycznego w zakresie posiadania i na ocenie prawnej dokonanej w oparciu o ten stan. Nadto sąd odwoławczy podzielił zarówno ustalenia faktyczne, jak i ocenę prawną dokonaną przez Sąd pierwszej instancji, a zatem nie miał obowiązku szczegółowego odnoszenia się do wszystkich argumentów podniesionych przez skarżącego, a jedynie istotnych dla rozstrzygnięcia - wskazana kwestia dopuszczalności zaliczania do okresu zasiedzenia okresu posiadania Skarbu Państwa została szeroko omówiona w oparciu o przytoczone stanowisko Sądu Najwyższego. Mając na uwadze uzasadnienie wniosku o przyjęcie do rozpoznania skargi na tle motywów zaskarżonego postanowienia, brak podstaw do stwierdzenia oczywistości naruszenia wskazanych przepisów prawa, a w konsekwencji uznania, że *prima facie* zachodzi oczywistość zasadności skargi kasacyjnej.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego nie orzeczono, bowiem wniosek o ich zasądzenie nie dotyczy etapu przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

aw

jw